

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

เมตตาให้ไว้ในงานสวดมาติกา ก่อนประชุมเพลิง คุณพ่อเลิศเดช ภูจิตภัทรชัย

ณ วัดป่าตาศีตธรรมาราม ตำบลตาซัด อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์

วันนี้เป็นวันศุกร์ที่ ๓๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

วันนี้เป็นวันประชุมเพลิงของคุณพ่อเลิศเดช ภูจิตภัทรชัย ที่ละสังขารวាយชนม์จากไป คณะสงฆ์ ญาติพี่น้อง ลูกหลาน ญาติธรรม เพื่อนบ้าน ได้บำเพ็ญบุญกุศลมาหลายวันแล้ว อีกไม่กี่นาทีข้างหน้าจะได้นำสรีระร่างกายที่ปราศจากวิญญูณของคุณพ่อเลิศเดช ภูจิตภัทรชัย ไปประชุมเพลิง ณ เมรุชั่วคราวที่จัดขึ้นของวัดป่าบ้านตาศีตธรรมาราม

คุณพ่อเลิศเดช ภูจิตภัทรชัย ท่านเป็นคนที่ดีมากเป็นพิเศษ การดำเนินชีวิตได้เอาธรรมนำชีวิต ปฏิบัติกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพ เอาธรรมนำชีวิตเป็นผู้พัฒนาทั้งใจทั้งวัตถุทั้งวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กัน เอาธรรมนำชีวิต

มนุษย์เราที่เกิดมาได้สรีระร่างกายเป็นมนุษย์ ได้รับทรัพยากรที่ประเสริฐ อายุขัยของมนุษย์อยู่ได้ร่วมศตวรรษหนึ่งคือร้อยปี พัฒนาใจให้มีความสุข พัฒนาวัตถุเครื่องอำนวยความสะดวกสบายตามหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ให้มีความสุข มีปิติ มีสุขมีเอกัคคตาไปพร้อม ๆ กัน ชีวิตนี้ก็จะอยู่ได้มากกว่าร้อยปี

เราทุกคนต้องพากันรู้พากันเข้าใจในการประพจน์ในการปฏิบัติ ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ที่ยังไม่ตายให้พากันเข้าใจ เพราะตายแล้วมันประพจน์มันปฏิบัติไม่ได้ เพราะเหตุผลว่าทุกอย่างนั้นมันคือสังสารวัฏ คือการเวียนว่ายตายเกิด

มันเป็นวัฏจักรมันเป็นการเวียนว่ายตายเกิด สัมมาทิฐิตัวปัญญาถึงเป็นสิ่งสำคัญ มนุษย์เราต้องมีปัญญาสัมมาทิฐิ เพื่อเอาธรรมะนำชีวิต เอาปัญญานำชีวิต ไม่ใช่เอาความหลงนำชีวิต ต้องเอาปัญญานำชีวิต

เราจะเอาความไม่รู้ไม่เข้าใจนำชีวิตนั้นไม่ได้ ต้องเอาความรู้ความเข้าใจนำชีวิต การประพจน์การปฏิบัติของเราต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพจน์การปฏิบัติ การประพจน์การปฏิบัติถ้าเราไม่มีปิติไม่มีความสุขในการประพจน์การปฏิบัติเราทั้งหลายก็就会有ความทุกข์ เราทั้งหลายก็จะเป็นโรคซึมเศร้า ด้วยเหตุผลนี้ถึงต้องมีความสุขในการประพจน์การปฏิบัติ

ข้อวัตรข้อปฏิบัติของเรา เราทั้งหลายต้องเน้นที่ปัจจุบัน เพราะปัจจุบันนั้นมันเป็นวาระแห่งชาติ

ให้พวกเราพากันเข้าใจ เห็นความสำคัญว่าเป็นวาระแห่งชาติทั้งกายวาจา กิริยามารยาททั้งอาชีพทั้งใจมันเป็นวาระแห่งชาติ เพราะกายวาจา กิริยามารยาท อาชีพทั้งใจนั้นมันจะเป็นกรรม เป็นกฎแห่งกรรม เป็นผลของกรรม ปัจจุบันนั้นถึงเป็นสิ่งสำคัญ

เราทั้งหลายจะไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยตามความรู้สึกนั้นไม่ได้

สมมติสัจจะทั้งหลายในโลกนี้ ชี้ให้เห็นแง่มุมทั้งหลายทั้งดีทั้งชั่วทั้งผิดทั้งถูก ไม่ดีไม่ชั่วไม่ผิดไม่ถูก เพื่อให้เรามีปัญญาสัมมาทิฐิ เพื่อหยุดสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ทำสิ่งที่ถูกต้อง ด้วยปัญญาสัมมาทิฐิ ชีวิตของเราก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ อริยมรรคมีองค์แปด กายวาจาการิยามารยาทอาชีพและใจรวมกันเป็นทุกอย่าง ครบวงจรของการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้พวกเราทั้งหลายไม่ประมาท ไม่ให้เพลิดเพลिन เพราะปัจจุบันนี้ถึงว่าเป็นวาระแห่งชาติในการประพฤติการปฏิบัติ เราอย่าประมาท อย่าไปหลงไปเพลิดเพลिनเพราะอันนี้เป็นข้อสอบเป็นข้อปฏิบัติ

ให้พวกเรารู้นะ ความรู้กับการประพฤติการปฏิบัติมันต้องไปพร้อมกัน ต้องเป็นอันเดียวกัน เป็นเซตเดียวกัน ศีลกับปัญญาต้องไปพร้อมกัน สมาธิกับปัญญา ต้องไปพร้อมกัน ศีลสมาธิปัญญานี้เป็นเซตเดียวกันไปพร้อมกัน ด้วยปิติด้วยความสุข ด้วยเอกัคคตา ให้พวกเราที่ยังไม่ตายยังไม่ละสังขารพากันรู้อย่างนี้นะ

วันจันทร์อังคารพุธพฤหัสบดีศุกร์เป็นวันทำงานพร้อมกับการปฏิบัติธรรม ไปพร้อม ๆ กัน ให้วันทำงานกับวันปฏิบัติธรรมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นเซตเดียวกัน

วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดทำงานภายนอก มาเน้นเรื่องจิตเรื่องใจอย่างเดียว

การฟังการบรรยายจุดมุ่งหมายคือความรู้ความเข้าใจ การฟังการบรรยายนี้ถึงต้องตั้งใจฟัง ไม่ให้คุยกัน ให้ตั้งใจฟังด้วยความเคารพ เวลาฟังการบรรยายต้องตั้งใจฟัง อย่าคุยกัน ขนาดตั้งใจฟังมันยังไม่ค่อยจะรู้ ต้องตั้งใจฟังนะ

เหมือนเราจะรับเอาน้ำเราก็ต้องมีภาชนะรองรับ เอาภาชนะมาตั้งไว้เพื่อรองรับน้ำ ถ้าภาชนะมันล้นหรือว่ามันคว่ำมันก็รับน้ำไม่ได้

การฟังการบรรยายถึงต้องพากันตั้งใจฟัง อย่าไปคุยกัน อย่าไปคุยโทรศัพท์ ประทับใจกับพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าเราก็ไม่คุยกัน เวลาแสดงธรรมคนเป็นร้อยเป็นพันเป็นหมื่นก็ให้นิ่งเหมือนไม่มีใครสักคนหนึ่ง นี่มันเป็นความรู้ เป็นความเข้าใจ

ผู้ที่ละสังขารวายนมได้จากไปแล้ว ได้เกษียณไปแล้ว การจากไปหรือว่าเกษียณมันเอากลับคืนมาไม่ได้

พวกเราทั้งหลายมารู้มาเข้าใจในชีวิตที่ประเสริฐ ชีวิตที่มีลมปราณ เพื่อเราจะได้เอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร่วมกันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ

เราทั้งหลายมานั่งที่ตัวของเราเอง พระพุทธเจ้าท่านก็เน้นที่พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ผู้ฟังพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าท่านก็เน้นที่พระอรหันต์

เราเป็นใครอยู่ที่ไหนทำอะไรก็ต้องเน้นที่เราที่ตัวเรา เพราะธรรมะนี้มันเป็นเรื่องของทุก ๆ ท่านทุก ๆ คน ให้พากันเข้าใจ

เราฟังพาอาศัยคนอื่นก็ฟังไปด้วยความรู้ความเข้าใจ แต่การประพฤติการปฏิบัติ เราต้องฟังพาอาศัยตนเองด้วยความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติทั้งกายวาจา กิริยามารยาทอาชีวะทั้งใจ

เราต้องฟังพาอาศัยตัวเอง อาศัยปลื้มแข็งของตัวเอง ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ด้วยการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม ต้องพากันรู้เข้าใจ

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสบอกพวกเราทั้งหลายว่า พวกเธอทั้งหลายนั้นอย่าได้เพลิดเพลिनอย่าได้ประมาท ต้องเอาใจใส่ต้องตั้งใจ ให้พากันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะสิ่งเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ถูกต้อง เราทั้งหลายจะได้หยุดวิภวสัญญาสงสารหยุดเวียนว่ายตายเกิด

เราทั้งหลายต้องรู้ข้อวัตรข้อปฏิบัติ ถ้าเราไม่รู้ข้อวัตรข้อปฏิบัติ เวลามันก็จะ กลืนกินเรา ทำให้เราเสียเวลา เสียเวลาไปเป็นวัน ๆ เพราะเวลานี้มันเป็นเรื่องที่ สำคัญมาก ปัจจุบันถึงเป็นวาระสำคัญ

ให้พวกเราเข้าใจ เราทั้งหลายจะได้ไม่เสียเวลา ไม่เสียกาลเสียเวลา ชีวิตของเรา มันจะได้เป็นธรรมเป็นธรรมนุญ มันจะได้มีแต่ธรรมมีแต่ธรรมนุญ เราทั้งหลายจะไม่ วกไปวนมา เป็นได้แต่เพียงความหลง เป็นได้แต่เพียงคน

คำว่าคนนี่ให้เข้าใจนะ มันเป็นศัพท์ที่ยังไม่ใช่สัมมาทิฐิ มันเป็นได้แต่เพียงคน คำว่าคนมีทั้งหมด ๓๑ ภพภูมินะ

เดี๋ยวนี้เราเป็นมนุษย์ก็ยังคงอยู่ในภพภูมิหนึ่งนะ ร่างกายเป็นมนุษย์เป็นภพภูมิหนึ่ง

เราทั้งหลายต้องเข้าสู่ความเป็นมนุษย์ ที่เราพากันมาบวชหรือจะไปบวชนี้จะมีขั้นตอนในการบวช กรรมวาจาจะตรัสถามผู้ที่มาบวชในพิธีนั้นว่า “มนุสโสสิ” เป็นภาษาไทยก็แปลว่าเธอเป็นมนุษย์หรือเปล่านั้น

เราก็รู้กันอยู่แล้วทุกคนร่างกายเป็นมนุษย์แต่ทำไมยังมาถามว่าเป็นมนุษย์มั๊ย เพราะว่าป็นมนุษย์ต้องเป็นทั้งกายวาจาภิรียมารยาทเป็นทั้งใจด้วยความตั้งใจตั้งเจตนา

ผู้ที่มาบวชหรือไปบวชนั้นถึงตอบว่า “อามะกันเต” ว่าเป็นมนุษย์

เป็นมนุษย์ผู้เอารธรรมนำชีวิตเอารธรรมนุญนำชีวิตมีปิตีมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติไม่ทำตามความไม่รู้ไม่ทำตามความไม่เข้าใจถึงตอบว่าเป็นมนุษย์ที่ตอบว่า “อามะกันเต”

เราทั้งหลายต้องพากันมารู้มาเข้าใจ สิ่งที่ผ่านมาแล้วถือว่าเป็นความสิ้นไป

การที่ผ่านมาแล้วกับการตายมันก็คืออันเดียวกัน สิ่งไหนผ่านมาแล้วเอากลับคืนมาไม่ได้ ปัจจุบันนะถึงเป็นสิ่งที่สำคัญ

ปัจจุบันพวกเราถึงเอาความชอบไม่ชอบนำชีวิตไม่ได้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกว่าเราจะออกจากวัฏฏสงสารต้องรู้เข้าใจ

อย่าไปตรึกในกาม กามนั้นคือความอร่อย ในรูปในเสียงในกลิ่นในรสโผฏฐัพพะ
 ธรรมารมณ์ เพราะกามมันอร่อย รูปมันก็อร่อย เสียงมันอร่อย กลิ่นรสโผฏฐัพพะ
 ธรรมารมณ์มันอร่อย มันหรรอยมันแซบมันล่ำมันนัว มันเป็นกาม

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกว่าให้เรารู้เข้าใจ เราอย่าไปตรึกในกาม
 เราต้องมีสติหยุดด้วยความรู้ความเข้าใจ

ใจของเรานะถ้าเราไม่หยุดใครจะมาหยุดให้เรา เราทุกคนต้องหยุด หยุดที่ใจ
 เห็นภัยในวิภูฏสงสารด้วยความรู้ความเข้าใจ ถึงมันจะอร่อยจะแซบจะล่ำจะนัว
 จะหรรอยเราก็ต้องหยุดนะ มามีสติรู้ตัวทั่วพร้อม ถ้าเราไม่หยุดมันก็ไปเรื่อย

ความเร็วความแรงของพลังงานแห่งความหลงถึงต้องมีข้อวัตรข้อปฏิบัติ
 เพื่อหยุดความแรงความเร็ว เพื่อเข้าสู่การดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ

โซเฟอร์ขับรถก็ต้องมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ มีความสงบมีปัญญา มีปัญญา
 มีความสงบ กับต้นจะขับเครื่องบินก็ต้องมีความสงบมีปัญญา ความสงบกับปัญญานี้
 คือศีลคือสมาธิคือปัญญาให้เรารู้เข้าใจ

เราทั้งหลายนี้จะเดินทางไกลปลอดภัยทั้งบนบกทั้งอากาศทั้งก็ต้องมียาน
 นำพาเรา ถ้าเราไปทางทะเลทางมหาสมุทรก็ต้องมียานนำเราไป

ให้เรารู้เข้าใจถ้าไม่มียานมันไปไม่ได้ ถ้าเรามีความรู้ไม่มีการประพฤติการปฏิบัติ
 เค้าเรียกว่ามันก็อยู่ที่เก๋ามันย่ำต๊อกอยู่ที่เก๋่า มีร่างกายเป็นมนุษย์แต่ไม่มีธรรม
 ไม่มีการปฏิบัติของมนุษย์ มันก็ย่ำต๊อกอยู่ที่เก๋่า

สัตว์เดรัจฉานทั้งหลายอยู่ได้มีชีวิตอยู่ได้ด้วยสัญชาตญาณ เอาความหลงนำชีวิตนี้ รักความสุขหลงความสุข ระวางภัย เอาความหลงนำชีวิต ไม่มีข้อวัตรกิจวัตร เพื่อพัฒนาใจพัฒนาวิทยาศาสตร์เหมือนหมู่มวลมนุษย์

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าไม่รู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันเป็นได้แต่เพียงคน เป็นได้แต่เพียงความหลง ย่ำต๊อกอยู่ที่เก่า คนย่ำต๊อกอยู่ที่เก่าก็หมายถึงคนที่ไม่ได้เรียนหนังสือ หมายถึงคนไม่ได้พัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ย่ำต๊อกอยู่มันไปไหนไม่ได้

ที่การเรียนการศึกษาเค้ามีเทอมต้นเทอมกลางเทอมปลาย เพื่อจะวัดระดับความรู้ คู่กับการประพฤติการปฏิบัติของเรา

ถ้าเราไม่ประพฤติไม่ปฏิบัติ หลายปีตามที่เราตั้งกติกาไว้เค้าก็ต้องรู้ไทร์เพราะชีวิตของเรามันย่ำต๊อกอยู่ในความหลง เพราะมนุษย์เราเค้าก็ต้องมีวิชาแห่งความเป็นมนุษย์

มนุษย์เราต้องมีวิชาแห่งความเป็นมนุษย์นะ เราจะต่อวิชาแห่งความเป็นมนุษย์ ต้องเอาธรรมนุญนำชีวิตไม่ใช่เอาตัวตนนำชีวิต ถ้าเอาตัวตนนำชีวิตมันจะหมดวิชาแห่งความเป็นมนุษย์นะ เป็นมนุษย์มันต้องเอาธรรมนุญนำชีวิต

เหมือนท่านพุทธทาสภิกขุ เป็นผู้รู้ผู้เข้าใจเรื่องใจเรื่องวิทยาศาสตร์ท่านถึงพูดจากใจจากพระนิพพานว่า เราทั้งหลายนะจะเป็นมนุษย์ได้เพราะมีธรรมแห่งความเป็นมนุษย์นะ ไม่ใช่ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยไม่ใช่ทำอะไรตามความรู้สึก

ต้องพัฒนาทั้งใจทั้งวัตถุไปพร้อม ๆ กันเป็นทางสายกลาง ทางวัตถุเราก็ไม่ย่อหย่อน
ทางใจเราก็ไม่ย่อหย่อนไปพร้อม ๆ กัน

ท่านกล่าวว่า เราเป็นมนุษย์ได้ก็ต้องมีปัญญาสัมมาทิฐิ จิตใจของเราถึงจะไม่ตกต่ำ
ถึงจะก้าวไปด้วยการวิชาแห่งความเป็นมนุษย์

เป็นมนุษย์ เป็นได้ เพราะใจสูง เหมือนหนึ่งยุง มีดี ที่แววชน
ถ้าใจต่ำ เป็นได้ แต่เพียงคน ย่อมเสียที่ ที่ตน ได้เกิดมา
ใจสะอาด ใจสว่าง ใจสงบ ถ้ามีครบ ควรเรียก มนุสสา
เพราะทำถูก พุดถูก ทุกเวลา เปรมปรีดา คั่นวัน สุขสันต์จริง
ใจสกปรก มีดมัว และร้อนรุ่ม ใครมีเข้า ควรเรียก ว่าผีสิง
เพราะพูดผิด ทำผิด จิตประวิง แต่ในสิ่ง นำตัว กลัวอบาย
คิดดูเถิด ถ้าใคร ไม่อยากตก จงรีบยก ใจตน รีบชวนขวย
ให้ใจสูง เสียได้ ก่อนตัวตาย ก็สมหมาย ที่เกิดมา อย่าเชื่อน เอย ๆ

เราทั้งหลายต้องพากันมารู้มาเข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ ชีวิตของเรา
มันไปไม่ได้นะ มันจะได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียงความหลง เราจะไม่ได้รับสิ่งที่
ประเสริฐที่เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์

สิ่งที่แล้ว ๆ ก็แล้วไป เพราะว่ามันผ่านไปแล้วมันเกษียณแล้ว อย่าพากันเสียอก
เสียใจ ให้ถือว่าเป็นประสบการณ์ของชีวิต

สิ่งที่เราว่ามันได้มันเสียล้วนแต่เป็นตัวตนทั้งนั้น สิ่งที่ว่ามันมีมันเป็นมันได้มันเสีย
ล้วนแต่เป็นตัวตนทั้งนั้น

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกว่าอย่าไปตรีนึกคิดอย่าวิตกกังวล
ในตัวในตน อย่าไปตรีนึกในพยาบาท จะทำให้ความผิดพลาดที่ผ่านมานั้นมันเผาเรา
ความไม่รู้ไม่เข้าใจมันเผาเรา มันน้อยเนื้อต่ำใจมันเผาเรา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ ของเมืองไทย
ท่านให้เราดูเข้าใจ เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เพื่อพวกเราจะได้
เข้าสู่ความรู้ความเข้าใจ จะได้เข้าสู่ความเป็นประภัสสร เราอยากได้มากมันก็ได้มาก
มันก็เท่าเท่า เราอยากได้น้อยมันก็น้อยมันก็เท่าเท่า

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความสงบ
เข้าถึงปัญญา

เราต้องเข้าใจนะ ความไม่รู้ไม่เข้าใจเราไม่มีก็ทุกข์เพราะไม่มี ความไม่รู้ไม่เข้าใจนะ
เรามีอยู่แล้วเราไม่รู้จักพอมันก็มีทุกข์เหมือนกัน สองคนนะคนไม่มีกับคนไม่รู้จักพอ
มันก็เป็นทุกข์เพราะความไม่พอ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนี้มันจะเป็นทะเลไม่อ้อมด้วยน้ำ
เป็นไฟที่ไม่อ้อมด้วยเขื่อนนะ

มนุษย์เราต้องรู้เข้าใจ จะไม่ได้เผาตัวเอง จะไม่ได้เผาคนอื่น

เราคิดดูดี ๆ นะอย่างเทศกาลปีใหม่ สงกรานต์ตรุษจีนหรือวันหยุดเสาร์อาทิตย์
เราเดินทางด้วยรถยนต์หรือเครื่องบินอย่างนี้ เราก็ต้องไปพร้อม ๆ กัน เพราะมันเป็น
วันหยุด เครื่องบินมันก็เต็มรถมันก็ติด เพราะมันไปพร้อมกันมันก็ติด

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าไม่รู้ไม่เข้าใจแล้ว ความไม่รู้ไม่เข้าใจมันจะเผาเรานะ
ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้นเราอยากให้เร็วมันก็ช้า อยากให้ช้ามันก็เร็ว

เหมือนหลวงปู่ชาท่านตรัสว่า มนุษย์เรามีความทุกข์เพราะความไม่รู้ไม่เข้าใจ
อยากให้สั้นก็ว่ามันยาว อยากให้มันยาวก็ว่ามันสั้น

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญา เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้น
มันเป็นธรรมะเป็นประภัสสร รูปทั้งหลายทั้งปวงนั้นมันก็เป็นประภัสสร เสียงทั้งหลาย
ทั้งปวงนั้นมันเป็นประภัสสร ความแก่ความเจ็บความตายความพลัดพราก
มันก็เป็นประภัสสรของมัน

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ไม่ได้อิตรอนสิทธิ ก้าวก้าวความเป็นประภัสสรนะ
เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงธรรมเข้าถึงธรรมบุญเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ
เข้าถึงความพอดี

ให้พวกเรารู้เข้าใจเรื่องธรรมเรื่องธรรมบุญ ประชาธิปไตยก็ต้องปรับเข้าหา
ธรรมบุญ สังคมนิยมก็ต้องปรับเข้าหาธรรมบุญ ใจก็ต้องปรับเข้าหาวิทยาศาสตร์
วิทยาศาสตร์ก็ต้องปรับเข้าหาใจ เราทุกคนถึงจะเข้าถึงความเป็นมนุษย์นะ

เรามีชีวิตอยู่เราต้องรู้เข้าใจมีปิติมีสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ
เมื่อมันผ่านไปแล้วก็ต้องปล่อยต้องวางไม่บริโภครความหลงไม่ต้องมีหนีมีสินอะไร
ให้มันเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม ให้เข้าใจนะ

ให้เข้าใจเหมือนนางวิสาขามหาอุบาสิกา นางวิสาขามหาอุบาสิกาได้กล่าวกับ
พระภิกษุที่ไปภิกขาจารบิณฑบาตรว่านิมนต์ท่านจาริกบิณฑบาตที่อื่นเถิด
เพราะที่นี่พ่อปู่พ่อผัวของนางวิสาขาค้าไม่ถวายภัตตาหารบิณฑบาต เพราะค้ากำลัง

บริโภคของเก่าอยู่' พ่อปู่ได้ฟังแล้วโกรธเป็นฟืนเป็นไฟ ก็ได้ขับไล่นางวิสาขา
ออกจากเรือน เพราะความไม่รู้ไม่เข้าใจเรื่องการบริโภคของเก่านะ

ของเก่าหมายถึงความเป็นนิติบุคคลตัวตน เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเค้าเรียกของเก่า
มีความยึดมั่นถือมั่นมีความหลงนะ เอาความหลงนำชีวิตเอาตัวตนนำชีวิต
เค้าเรียกบุคคลเช่นนี้ว่าบริโภคของเก่าบริโภคความหลง

ต้องเข้าใจนะ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเค้าเรียกว่าเป็นบุคคลที่บริโภคของเก่า
บริโภคความหลง

นางวิสาขาทูให้พ่อผัวรู้เข้าใจ พ่อผัวก็รู้เข้าใจโอเค พอออกพอใจ มีปิติมีความสุข
มีเอกัคคตาในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐถึงได้เรียกนางวิสาขาวา แม่วิสาข
มหาอุบาสิกา

ความไม่รู้ไม่เข้าใจ ชีวิตของเรามันจะพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้นะ

ตึก สตง.อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตึก ๓๐ กว่าชั้น ตึก สตง.ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ
เอาความหลงนำชีวิตเอาทุจริตนำชีวิต ชีวิตมันเลยพังทลาย ชีวิตมันพังทลายนะ
ตึกสตง.มันพังทลายด้วยนิติบุคคลตัวตนพังทลายด้วยทุจริตมันจะไปแก้ไขตั้งแต่
ภายนอกมันจะไปพัฒนาตั้งแต่วิทยาศาสตร์จะไปเอาความสุขบนความหลง
ชีวิตเลยพังทลายนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ เราคิดดูดีๆ นะ ตึกใหญ่กว่าสูงกว่าตึก สตง.ตั้งหลาย
สิบตึกที่กรุงเทพมหานครที่ปริมณฑล เค้าไม่พังทลายเหมือนตึกสตง. เพราะพอที่จะรับ
น้ำหนักได้ ไม่ใช่ไม่โก่งกินคอร์รัปชั่นนะ แต่เค้าโก่งกินคอร์รัปชั่นน้อยพอที่จะรับ

แผ่นดินไหวจากมณฑลพะเยา ประเทศพม่า ศูนย์กลางแผ่นดินไหวอยู่ที่เมืองมณฑลพะเยา ประเทศพม่าห่างไกลกันตั้งนับพันกิโล

นี่ให้เรามองเห็นในแง่มุมความไม่ถูกต้องนะ ชีวิตที่เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

เราทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวัฏฏสงสาร รู้จักความคิดรู้จักอารมณ์เหมือนท่านพระอาจารย์ลี ธัมมธโร สมุทฺธปฺรภากร ท่านรู้จักความคิดการปรุงแต่งของตัวเอง

เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ชีวิตของเราทั้งหลายมันก็ต้องพังทลาย เพราะมันไม่ถูกต้อง มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี้แหละ

ตึก สตง.ที่อยู่กรุงเทพมหานครอยู่เมืองหลวงอยู่เมืองกรุง เป็นศูนย์รวมของประเทศ เหมือนสมองเป็นศูนย์รวมของร่างกาย เหมือนหัวใจเป็นศูนย์รวมของสรีระร่างกาย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่บริหารประเทศ บริหารแผ่นดินไม่เข้าใจ ในการประพฤติกการปฏิบัติ เอาแต่ความรู้เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่ตัวเอาแต่ตน ไปแก้แต่สิ่งภายนอก ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน

การพัฒนาวิทยาศาสตร์มันต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันมันถึงถูกต้องนะ พัฒนาทั้งภายนอกภายในด้วยความรู้ความเข้าใจให้ครบวงจร อริยมรรคองค์แปด ถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อการประพฤติกการปฏิบัติมันจะได้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพด้วยความถูกต้อง

มันต้องรู้ธรรมรู้ปัจจุบันธรรม รู้ธรรมธรรมนุญนะ ถ้าเราไปจัดการแต่สิ่งภายนอก เราไม่ได้จัดการตัวเองมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี่นะ

การบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น มันต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์

ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติมันก็มีความสุขอยู่แล้ว ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องรู้จักการประพฤติการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ เราต้องเน้นมาที่ตัวเราในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของตัวเอง ให้มันสมบูรณ์ เราทั้งหลายจะไม่ได้พังทลายเหมือนตึก สตง.

ถ้าใครมีตัวมีตนบุคคลนั้นคือทุจรีตนะ เราทั้งหลายจะได้รู้ว่าทุจรีตนั้นคือตัวตนนะ ใครเอาตัวตนนำชีวิตบุคคลนั้นคือบุคคลที่ทุจรีต เราต้องรู้จักธรรมรู้จักรธรรมนุญ ปัญหาต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ทุจรีตนะ

การที่จะบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่นต้องยกเลิกทุจรีต ถึงจะเป็นนักบริหาร ตัวเองนักบริหารคนอื่นด้วยการรู้เข้าใจในการบริหารในการปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำแหน่งที่ให้เรามาเสียสละ มารับผิดชอบโฟกัสในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ให้พวกเราทั้งหลาย มาทุจรีตนะ

ให้ถือว่ามันเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติมีเกียรติมีศักดิ์ศรี เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มันจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ถึงพวกเราทั้งหลายจะพากันใส่สุทผูกเนคไท

เป็นผู้ทรงเกียรติมันก็ไม่เป็นผู้ทรงเกียรตินะ มันเป็นผู้ทรงความหลงต่างหาก
ทรงความโง่ความหลงมกต่างหากละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเข้าถึงบริสุทธิคุณ เข้าถึง
ธรรมบุญเข้าถึงรัฐธรรมนูญไม่ได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นอบายมุขอบายภูมินะ
มันตกอยู่ในภพภูมิของ ๓๑ ภพภูมิ

ในภพภูมิของวิฆเนศวรนี้มีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะอยู่ใน
ระนาบของ ๓๑ ภพภูมินี้แหละ

เค้าถึงมีศัพท์ว่าคน คนนี้หมายถึงตัวถึงตน หมายถึง ๓๑ ภพภูมินี้แหละ
ภพภูมิที่เวียนว่ายตายเกิดมีทั้งหมด ๓๑ ภพภูมิ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ประพฤติปฏิบัติ เราจะได้ย่ำต๊อกกับความหลงที่มีศัพท์
ว่า “คน” คนนี้ความหมายหมายถึงความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้น
มันจะวณอยู่ที่เก่า มันจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา สัมผัสกับอะไรก็ไปกับ
สิ่งนั้น ๆ อยู่ในภพภูมินั้น ๆ

เรารู้เราเข้าใจเราจะได้หลุดภพภูมินั้น ๆ ด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพฤติ
การปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ
ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่ามันหลง มันวณในความหลงอย่างนั้น จิตใจวณ
อย่างนั้นมันจะไปไหนไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียงความหลง
หัวใจของบุคคลนั้นมันจะอยู่ในระนาบแห่งความหลงหรือว่าหัวใจบ่อนคาสโน
เอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือหัวใจบ่อนคาสโน หัวใจบ่อนทำลายความถูกต้อง
หัวใจบ่อนความหลง

ให้เรารู้เข้าใจ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องเห็นภัยในวัฏฏสงสาร ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ด้วยเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ พอใจยินดีมีปีติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร หัวใจของเราทั้งหลายจะได้หยุดอบายมุขอบายภูมิ

เราทั้งหลายถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันคิดว่า ความสุขทั้งหลาย ได้มาจากสิ่งที่อำนวยความสะดวกความสะดวกสบายด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์ อันนี้จริงอันนี้ถูกต้อง ความสุขทั้งหลายมันอยู่พัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิเราต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ยังเป็นนิติบุคคล ตัวตนอยู่

เราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจเราทั้งหลายนะ ถึงเป็นการพัฒนาครบวงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็จะเอาความหลง นำชีวิตเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิต

เราต้องเอาทั้งวิทยาศาสตร์เอาทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กันนะ

เราอย่าไปคิดว่าประเทศสิงคโปร์นั่นนะประเทศเล็ก ๆ เท่าอำเภอหนึ่งของเมืองไทยก็ได้ เค้าพัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งของเอเชีย เพราะเค้าตั้งบ่อนคาสิโน มาเป็นส่วนหนึ่งของประเทศจีนเค้าก็รวยเพราะเค้าพัฒนาตามหลักเหตุตามหลักวิทยาศาสตร์

พวกเราทั้งหลายเมื่อมีปัญญาแล้วต้องรอบคอบนะ มีปัญญาแล้วต้องรอบคอบอย่าลืมนะว่าชีวิตของเรานั้นเป็นรายรับรายจ่ายนะ เราไปจับทางงูเดียวงูมันจะมากัดเรา งูพิษมันจะมากัดเรานะ การที่เราเอาหลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องแล้ว เราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์แล้วก็มีอุดมธรรมนะ หลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์นะ แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมธรรมนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความรู้สึกที่เอาตัวเป็นที่ตั้งมันเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์แล้วอุดมด้วยความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเอาทั้งหลักการอุดมการณ์ แล้วก็ยกเลิกอุดมหลงนะ

ให้เอาอุดมธรรมให้เอาธรรมเอาธรรมบุญมันถึงจะสมบูรณ์เข้าถึงความพอเพียง เพียงพอเข้าถึงความพอดี เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย เราต้องรู้จักความพอดีเข้าสู่ความสมดุลทั้งรายรับรายจ่าย

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี การประสูติของพระพุทธเจ้าถึงเป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็เป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้รู้หลักการรู้อุดมการณ์แล้วก็อุดมธรรม เราอยู่ที่ไหนก็พากันปฏิบัติได้ เมื่อเรามีลมปราณมีอายตนะภายใน ๖ ภายนอก ๖ มีธาตุทั้ง ๔ ขันธ์ทั้ง ๕ อยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติได้

ให้รู้เข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

อย่าไปคิดด้วยอวิชาความหลงเอาแต่หลักการอุดมการณ์เอาแต่วิทยาศาสตร์นะ ถ้าเรารวย รวยความหลงมันไม่คืนนะ รวยความโง่หลงมงายเรียกว่ารวยไสยศาสตร์ มันไม่คืนนะ ไม่ใช่ความดีมันไม่ใช่บารมีไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ มันเป็นความหลงนะ

ให้เรารู้เข้าใจ อย่าไปคิดว่าทำไมเราโง่ไปตั้งหลายปี ประเทศสิงคโปร์ประเทศเค้าเล็กนิดเดียวเค้าตั้งบ่อนคาสีโนเค้ารวยกัน ประเทศมาเก๊า ก็เหมือนกัน เค้ารวยกัน

ประเทศสิงคโปร์เค้ามีหลักเหตุผลมีหลักวิทยาศาสตร์นะ เค้าคิดว่าประเทศสิงคโปร์มันเล็กนิดเดียว จะทำเกษตรกรรมก็ไม่ได้ จะทำอุตสาหกรรมก็ไม่ได้ ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโนด้วยหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ก็รวยได้ เพราะคนในนี้โลกนี้มันคนมีความไม่ฉลาด เอาความหลงนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิตมันมีมาก ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโน เราสามารถรวยได้ทางวัตถุ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ เค้าถึงพากันตั้งบ่อนคาสีโน จะเรียกบ่อนคาสีโนก็ได้หรือเรียกบ่อนแห่งความหลงก็ได้ มันคืออันเดียวกัน

ให้เรารู้เข้าใจ ประเทศไทยเราแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเราต้องรู้เข้าใจว่าเราทั้งหลายอย่ายินดีในการเอาความหลงนำชีวิต อย่าไปยินดีในการเอาบ่อนคาสีโนนำชีวิตนะ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ศาสดาทุกศาสนาเค้ามายกเลิกบ่อนคาสีโน มายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเรารู้เข้าใจ ทุกอย่างนะไม่มีปัญหา ปัญหาอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจนะ

ให้พวกเราทั้งหลายที่มีลมปราณที่เป็นผู้ประเสริฐเกิดมาเพื่อรู้เข้าใจ

สิ่งที่มันผ่านมาแล้วถือว่าเป็นบทเรียนถือว่าเป็นประสบการณ์ อย่าเข้าใจว่าเราเสียเวลา เวลามันไม่เสียหรือ เวลาที่อยู่อย่างนั้นแหละ ที่มันสัญจรไปมามันก็เนื่องมาจากผัสสะ มันสัญจรไปมา

ทุกอย่างนั้นมันเป็นความว่าง ความว่างจากนิติบุคคลตัวตนเราเค้า

ทุกอย่างมันเป็นความว่างแต่อาคันตุกะเท่านั้นสัญจรไปมา เรามีตามันก็มีรูป เรามีหูก็มีเสียง มีจมูกก็มีกลิ่น มีลิ้นก็มีรส เรามีกายก็มีสัมผัส เรามีใจก็มีเรื่องจิตเรื่องใจ ทุกอย่างมันสัญจรไปมา

เราต้องเข้าใจเรื่องธรรมเรื่องสภาวะธรรม เราทั้งหลายจะได้สร้างความดีที่ประกอบด้วยปัญญา ปัญญาประกอบด้วยความดีเอาทั้งใจทั้งวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กันเราจะได้เข้าถึงพระนิพพานคือความดับไม่เหลือในปัจจุบัน

ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ รู้ใจทฤษฎีข้อสอบในวาระกายวาจาภิรียมารยาทและใจในปัจจุบัน เพื่อชีวิตของเราจะได้เป็นพระนิพพานทั้งกายวาจาภิรียมารยาททั้งอาชีพที่เป็นพระนิพพาน

พระนิพพานคือบ้านของเรานะ ศีลสมาธิปัญญาที่เป็นหนึ่งเป็นเอกคคตาจะก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เราทั้งหลายต้องเข้าถึงพระนิพพานในปัจจุบันนี้

ปัจจุบันนี้แหละเราคิดดูดี ๆ นะ เราไม่มีพระนิพพาน เมื่อเราตายไปแล้วเราจะได้พระนิพพานได้อย่างไร

เราคิดดูดี ๆ นะ พระพุทธเจ้าน่ะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าก็ทรงเผยแผ่ธรรมะ
ไปอีก ๔๕ ปี ๔๕ พรรษาก็อยู่ที่ปัจจุบันไม่ใช่อยู่ที่อนาคตกาลเบื้องหน้าโน้นเทอญ
การปฏิบัติธรรมต้องเน้นที่ปัจจุบัน ถ้าเราไม่เน้นที่ปัจจุบันนี้ไม่ได้ การปฏิบัติธรรม
ถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลัง ไม่มีลับหลังและต่อหน้า ต้องตั้งใจตั้งเจตนา นี่เป็นความดี
นี้เป็นบารมีให้กับตัวเองเพื่ออุทิศบุญกุศลให้กับผู้วายชนม์

ด้วยความดีด้วยบารมีด้วยปลื้มแข่งลำแข้งในการประพฤติการปฏิบัติของเราเองนะ
